

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VOORRANG

Thriller in één bedrijf

door

Louis Boonen

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1993

Nr. 2129

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk depot D/1993/220/80
ISBN 90-385-0277-X

cop. 1993 Toneelfonds J. Janssens/Louis Boonen

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

" Voorrang. "

PERSONAGES: BEA : [± 25] Een jonge vrouw. Door haar manier van kleden en opmaken, staat ze in een schril contrast met de andere personages en het interieur.

TOM : [± 30] De man van Bea.

VADER : [± 65] De vader van Tom. Een stugge, ouderwetse boer.

DECOR : Een sober ingerichte woonkeuken in een oude boerenwoning.

TIJD : Heden.

BIJ DE AANVANG VAN HET SPEL IS BEA IN DE WOONKAMER BEZIG DE TAFEL TE DEKKEN. OP DE ACHTERGROND SPEELT EEN OUDE RADIO DIE VRESELIJK KRAAKT.

BEA : [STAPT KORDAAT NAAR HET TOESTEL EN DRAAIT DE KNOP OM]

Ziezo! Jij zwijgt tenminste als ik dat wil.

[KIJKT NAAR DE WANDKLOK]

Is het reeds zo laat? Dan moet ik voortmaken.

[WIL AFGAAN. TELEFOON RINKELT]

Laat hem dat nu niet weeral zijn.

[HOORN VAN HAAK]

Met Bea Soons.....Ach, jij bent het.....Waarom ik dat op zo een toon zeg? Vind je het zelf niet een beetje overdreven om me tot driemaal toe per dag op te bellen? En dan ook nog steeds voor hetzelfde. Het is alsof je me wantrouwt!Nee, maak je maar géén zorgen! Ik weet precies wat ik doen moet.....De afgesproken datum? Zeg eens, ik kan niet toveren en nog minder heksetoeren uithalen.....Natuurlijk doe ik al het mogelijke, zelfs het onmogelijke probeer ik te doen.....Ik ben benieuwd of jij na afloop je afspraken ook zo goed zult nakomen, zoals ik dat nu doe.....Nee, je hoeft me niet meer op te bellen, ik verwittig je wel. Ik moet nu opleggen, dadelijk komen de mannen binnen om te eten.....

[OP ZACHTTE TOON]

Wat een domme vraag. Natuurlijk doe ik dat. Groetjes.

[LEGT HOORN NEER. AF KEUKEN]

TOM : [EN ZIJN VADER KOMEN DE KAMER BINNEN]

Vreselijk, dat rotweer! Het heeft de laatste acht dagen niets anders gedaan dan ouwe wijven geregend.

[ROEPT]

Wij zijn terug, Bea!

BEA : [ROEPT]

Nog even geduld!

TOM : Als het zo blijft regenen, worden de vroege aardappelen rot in de grond.

VADER : Dat worden ze ook zonder die regen.

TOM : Hoe bedoel je?

VADER : Je had die aardappelen nooit op dat drassig stuk akker mogen planten.

[TOM PROBEERT IETS TE ZEGGEN]

Een aardappel houdt niet van water.

TOM : Ik had de vorige akker nodig om er een nieuwe vetweide van te maken. Ik denk dat we overmorgen met de omheining kunnen beginnen.

VADER : De omheining? Er is geen sprietje gras te bespeuren! Allemaal onkruid. Dat wordt opnieuw ploegen en inzaaien.

TOM : Opnieuw? Het is voorjaar! Er is nog ander werk zat. Ja, als we nu een betere tractor hadden, dan zou alles op de helft van de tijd gedaan zijn.

VADER : Die tractor is niet slecht!

TOM : Ik moet potverdorie elke morgen een kwartier sukkelen om dat loeder aan het draaien te krijgen. Dat is tijdverlies!

VADER : Kom dan 's morgens een half uur eerder uit je nest! Ja, tegen die warme rug blijven aanliggen, dat vinden ze plezier!

TOM : Het is niet alleen dat! Bij zo een oude machine moet je ook aan het gevaar denken.

VADER : Welk gevaar? Je moet zo een machine kunnen besturen; bedwingen, moet je die hoop staal!

TOM : Dat zei de buurman verleden jaar ook. Hij had wel dood kunnen zijn. Nu zit hij in een rolstoel.

VADER : Pieter?
[SMALEND]
Hem kun je maar slecht een boer noemen.

TOM : Boer of geen boer, zijn manke benen zullen nooit genezen.

VADER : [NA EEN INDRINGENDE STILTE]
Zie nog een jaar aan.

TOM : Nog een jaar wachten? !

Vader : Als je bewijst wat je kunt, koop ik volgend voorjaar voor jou een splinternieuwe trekker. Geld speelt dan géén rol.

TOM : Vader, luister nu eens, als ik die weide opnieuw moet omploegen, duurt dat minstens twee dagen met die hoop roest op wielen!

VADER : Twee dagen? ...Eén dag, zeg ik je! Maar als jij te lui bent, zal ik het wel doen!

TOM : Ik ben niet te lui!

VADER : Ik ben niet te beroerd om 's morgens enkele uren vroeger te beginnen en 's avonds langer door te werken. Ik zal het je bewijzen, dat een nieuwe trekker kopen overbodig is..... De boerenstiel is hard, jongen.....Keihard werken moet je!

TOM : Als we nu eens afwachten.

VADER : Omploegen!

TOM : Goed dan.
[VOORZICHTIG]
Vader....euh....

VADER : [NEGEERT TOM. SNUIFT IN DE LUCHT]
Ruik jij wat ik ruik?